

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 528. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139952758960/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

we - ge selbst, ge - lieb - stes Kind, Was mei - ne Brust Statt
u - op - her - lig Ja - bel - Klang, i høj - e Chor, Hvor
vor - ger Lust An - itzt vor Schmerz empfindt.
Gud han boer, Blandt al - le Eng - lers Sang.

Helt korrekt skulle Øst 50 have gentaget 1., ikke 2. sats.

LI

70 (353): *Farvel, min sjæl, i Jesu sides vunde* —

Til Benigna Reusz-Ebersdorfs original »So ruht mein Mut in Jesu Blut und Wunden« (ikke i Freylingh.; hos Schrader 1731 uden melang.) skrev J. B. Rein en planløs melodi (Z. 7317), trykt i hans »Vierstimmig Choralbuch, worinnen alle Melodien des Schleswig-Holsteinschen Gesangbuchs enthalten sind, Altona 1755.

Siden 1735 havde imidlertid en anden melodi vundet stor udbredelse, opr. vist som dans, snart efter også som koral (dansenformen smukkeste i F. 3837; begge former i Z. 7314-16) — i ms. Herrnhag (efter 1735) til »O Haupt, wer glaubte, i uns. Wagnere (1742) til »Ich bin vergolgt, wie's Gott mit mir will fügen« (= F.s tekst) og i Chr. Gregors koralbog 1784 endelig til »So ruht mein Mut«. Vi kender kun disse to melodier til det sjældne metrum. Brorsons gentagelse af indimellem i strofens to sidste linier taler for, at han har villet imødekomme da capoet i den meget charmerende danske form. Rein har intet sådant da capo.